

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **O. O.**, zastoupen Mgr. Stanislavem Řeholou, advokátem se sídlem Husitská 692/3, Teplice, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 6. 2008, č. j. 32 Az 8/2008 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Zástupci stěžovatele, advokátovi Mgr. Stanislavu Řeholovi, **se nepřiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 25. 6. 2008, č. j. 32 Az 8/2008 - 27, zastavil řízení o žalobě podané žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“) ze dne 3. 1. 2008, č. j. OAM-1-693/VL-07-LE03-2007, jímž nebyl stěžovateli udělen azyl podle §§ 12 až 14b zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), protože stěžovatel přípisem ze dne 18. 6. 2008 vzal podanou žalobu zpět a požádal o zastavení řízení.

Proti tomuto usnesení stěžovatel podal kasační stížnost z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. V kasační stížnosti očitoval obsah uvedených ustanovení a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně z důvodu nedostatku finančních prostředků požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů k ochraně svých práv.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě mohl být tento mimořádný opravný prostředek soudem meritorně projednán.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 první věty s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.

Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno prostřednictvím inspektorátu cizinecké policie do Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí, kde si je osobně převzal v pondělí 14. 7. 2008. Posledním dnem lhůty k podání kasační stížnosti proti tomuto usnesení proto bylo pondělí 28. 7. 2008. Jelikož stěžovatel podal kasační stížnost osobně na podatelně Krajského soudu v Hradci Králové dne 15. 9. 2008, stalo se tak po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, jejíž zmeškání nelze prominout (§ 106 odst. 2 věta poslední s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl jako opožděně podanou podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s., aniž by se jí věcně zabýval.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Stěžovateli byl krajským soudem ustanoven zástupcem advokát, který požádal o uhrazení nákladů v celkové částce 5712 Kč za 2 úkony (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání soudu) za dva režijní paušály a částku, která odpovídá příslušné sazbě daně z přidané hodnoty. Podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, náleží mimosmluvní odměna za první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, je-li klientovi zástupce ustanoven soudem. Narozdíl od písm. a) citovaného ustanovení, kdy na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb náleží odměna již za samotné převzetí a přípravu zastoupení, v případě ustanovení je vyžadována první porada s klientem. Neuskutečnil-li se tato porada, nelze přiznat odměnu pouze na základě doručení usnesení soudu o ustanovení advokáta zástupcem. Ostatně i Vrchní soud v Praze v usnesení ze dne 7. 6. 2002, č. j. 6 A 722/2000 - 35, publikované pod č. 1024/2002 Soudní judikatury vyslovil, že „advokátovi, ustanovenému účastníku řízení soudem, náleží mimosmluvní odměna podle § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif) pouze tehdy, pokud po doručení usnesení soudu o ustanovení zástupcem se uskutečnila první porada s klientem“. V tomto případě se však porada s klientem neuskutečnila. V podání ze dne 20. 10. 2008 pak zástupce pouze odkázal na kasační stížnost podanou stěžovatelem a důvody tam uvedené, ačkoliv právě v tomto mimořádném opravném prostředku konkrétní skutkové a právní důvody scházely. Nejedná se tedy o úkon týkající se věci samé. Z výše uvedených důvodů proto nebyla ustanovenému zástupci stěžovatele přiznána žádná odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2009

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu